

RELAȚIA ÎNTRE MEDIU ȘI AVICULTURĂ ÎN VIITOR

Ioan DUNCA

Oficiul pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie - Mureș

Abstract: *The relationship between the environment and the aviculture in the future. The future of the aviculture must be viewed in two ways: we must take into account the areas with well developed aviculture, where the fodder supplies are assured, against the regions with developing aviculture, where fodder supplies are less assured. It is possible the future evolution of the aviculture to be different from a region to another. We have to mention that in the future, in chickens food will be used increasingly natural plants, spices and biological active substances and decreasingly industrial feeders. This will lead to a decreasing negative impact upon the environment.*

Keywords: *aviculture, chicken, feeders, microorganisms, consumer*

Compoziția furajelor

Viitorul nutriției avicole trebuie privit în lumina a două scenarii: unul legat de regiunile cu avicultură dezvoltată, în care aprovizionarea cu furaje este asigurată, și altul legat de unele zone cu avicultură în dezvoltare, în care baza internă de materii prime furajere este mai puțin asigurată. Este previzibil ca evoluția viitoare a aviculturii și sistemelor de hrănire să fie diferită de la o regiune la alta.

Furajele vor fi totdeauna principala cheltuială de impus pentru producția de carne. Porumbul și făina de soia se vor menține în hrana puilor de carne și, din acest motiv, America de Nord, Brazilia și Argentina își vor păstra locurile dominante în acest sector. Se vorbește adesea despre noi surse de furaje și subproduse alternative, dar ingrediente care să poată avea vreun impact asupra prețului porumbului și făinii de soia n-au fost încă descoperite. Schimbarea conținutului nutritiv al ingredientelor nu va avea un efect important asupra hrănirii puilor de carne, deoarece dacă necesarul puilor nu se schimbă, efectul net pe ansamblu va fi zero. De exemplu, utilizarea unei varietăți de porumb bogată în lizină, va permite folosirea unei cantități mai mici de făină de soia sau de lizină sintetică. Mai importantă ar fi posibilitatea reducerii nivelurilor de antinutrienți. De exemplu, reducerea sau eliminarea nivelurilor de inhibitori de tripsină din soia ar avea un efect important asupra nutriției păsărilor.

De asemenea, atât nutriționiștii cât și ecologiștii ar saluta eliminarea acidului fitic și înlocuirea lui cu un depozit de fosfat solubil în plantă. În zonele cu bază masivă de ingrediente furajere convenționale nu vor avea loc schimbări majore. Spre deosebire de acestea, zonele cu un avânt anticipat al aviculturii, dar cu o bază insuficientă de materii prime furajere convenționale vor suferi modificări mai importante.

Strategiile de ameliorare a valorificării proteinelor includ folosirea noțiunii de proteină ideală, utilizarea aminoacizilor sintetici pentru minimalizarea consumului de proteine, introducerea de aminoacizi accesibili din punct de vedere biologic în furajele mai greu digerabile, folosirea proteazelor, încrucișarea plantelor pentru înlăturarea factorilor antinutritivi și recurgerea la ingineria genetică pentru a face posibilă circulația azotului în organismul păsărilor, chiar dacă în prezent nu există multe stimulente pentru aceasta.

Este de așteptat ca strategiile din țările în curs de dezvoltare să includă crearea unei infrastructuri de preparare a furajelor pentru sprijinirea diverselor sectoare ale aviculturii, a crescătorilor mai mici și adoptarea pe o scară mai largă a unor sisteme de producție integrată care favorizează eficiența și fezabilitatea economică.

Maximizarea dezvoltării naturale a păsărilor cu indice rapid de creștere produce totodată, alimente care sunt sănătoase pentru consumul uman și este un principiu de bază al hrănirii moderne a puilor de carne. Importanța conștientizării consumatorilor a crescut în ultimii ani, necesitând găsirea de aditivi de stimulare a creșterii de surse naturale. Avicultura intensivă necesită căi de obținere a unei eficiențe economice maxime cu un consum furajer minim. Pentru aceasta, este important să

se țină cont de particularitățile tubului digestiv al păsărilor [1, 2, 4].

Conform datelor disponibile, intestinalele păsărilor sunt populate continuu de populații mari de microorganisme, ce pot ajunge la $10^{11}/g$.

Asemenea concentrații mari de microorganisme active metabolic influențează digestia furajelor, utilizarea energiei ingredientelor furajere și, în consecință, starea de sănătate a gazdei microorganismelor și capacitatea de creștere a acesteia. Aceste populații microbiene sunt sensibile la schimbările din mediul lor, iar anumite condiții - structura furajelor, prezența inhibitorilor digestivi, afecțiuni ale sistemului imunitar - pot spori numărul populațiilor de microbi periculoși, care la rândul lor provoacă o serie de boli și încetinesc dezvoltarea păsărilor [2, 3]. Diversele preparate cu antibiotice sau stimulenți de creștere au devenit componente ale nutrețurilor combinate, cu scopul stimulării creșterii și consolidării rezistenței organismului.

Calitatea furajelor

Se cunosc doi factori importanți pentru calitatea furajelor. Primul este compoziția nutrienților, cu alte cuvinte cantitățile relative de energie, proteine, aminoacizi, vitamine, minerale ce trebuie ajustate la nevoile individuale ale păsărilor. Al doilea, toate aceste nutrienți trebuie să fie bine digerate, să mențină sănătatea puilor și, mai ales, să fie sigure pentru consumator. Ultima câștigă tot mai multă importanță. Majoritatea preparatelor sintetice folosite stimulează cu adevărat creșterea păsărilor, dar acumularea lor în organism este inacceptabilă din punct de vedere al consumatorului. În UE a început să aibă loc reducerea sau înlocuirea antibioticelor.

Stimulenții de creștere antibiotici și microbieni furajeri direcți modifică, fiecare în felul său, structura microflorei intestinale și reduce încărcăturile de germeni patogeni. Stimulenții de creștere antibiotici (SCA) reduc încărcătura microbiană intestinală pe ansamblu, incluzând germeni patogeni gram-negativi. Preparatele microbiene furajere conțin microorganisme precum *Bacillus*, *Lactobacillus*, *Streptococcus*, bacteriide din drojdi și mucegaiuri în scopul creșterii încărcăturii intestinale microbiene și reducerii prin excludere competitivă a populațiilor de bacterii patogene. De aceea, crește folosirea substanțelor naturale active biologic în avicultură. Aceste substanțe stimulează creșterea păsărilor și menținerea stării lor de sănătate, dar nu se acumulează în organism și nu au efect defavorabil asupra consumatorului.

Aceste substanțe includ ierburi și condimente naturale, care pot fi combinate cu uleiuri primare și extracte de plante. Aceste preparate s-au dovedit a activa digestia, a consolida sistemul imunitar și a avea proprietăți antimicrobiene.

Trebuie să mai menționăm că utilizarea de plante naturale, condimente și substanțe biologic în hrana puilor, în defavoarea celor de sinteză, va face ca avicultura să aibă un impact negativ mult mai redus asupra mediului înconjurător.

Bibliografie

1. Coțofan Otilia, Brădățan Gh. - *Diagnostic necropsic la păsări*, Editura Ion Ionescu de la Brad, Iași, 2000
2. Miclăuș V., Lisovschi-Cheleşanu C. - *Histologie animală*, Vol. I, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2002
3. Mireșan Vioara - *Anatomie, histologie, embriologie*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2004
4. Șuteu I., Vârtic N., Cozma V. - *Diagnosticul și tratamentul parazitozelor la animale*, Editura Ceres, București, 1997

Date de contact

Ioan DUNCA: Oficiul pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie - Mureș, e-mail: ioanvdunca@yahoo.com